

Vierde zondag van de advent B

[rollen: **Verteller**, **God**, **Natan/David**]

Ver **Lezing uit het tweede boek Samuel.** (2 Sam. 7,1-5.8-11.16)

Toen Koning David zijn intrek had genomen in zijn paleis
en de Heer gezorgd had dat al zijn vijanden,
in heel de omtrek, hem met rust lieten,
zei hij tot de profeet Natan:

David `Nu moet u eens zien!
Zelf woon ik in een paleis van cederhout
en de ark van God staat onder tentdoek!

Ver Natan zei tot de koning:

Natan `Doe gerust wat u van plan bent; De Heer staat u bij.'

Ver Maar diezelfde nacht nog
werd het woord van de Heer gericht tot Natan:

God `Zeg aan mijn dienaar David: Zo spreekt de Heer:
Gij wilt voor Mij een huis bouwen en Mij daarin laten wonen?
Zeg daarom aan mijn dienaar David:
Zo spreekt de Heer, Heer van de hemels machten:
Ik heb u uit de steppe gehaald, achter de schapen vandaan,
om vorst te zijn over mijn volk Israël.
Op al uw tochten heb Ik u bijgestaan,
al uw vijanden heb Ik vernietigd,
uw naam heb Ik groot gemaakt als die van de groten der aarde.
Ik heb mijn volk Israël een gebied gegeven
en het daar geplant om er te wonen.
Het wordt niet meer opgeschrikt of door geen boosdoeners
verdrukt,
zoals vroeger, in de tijd dat Ik over Israël, mijn volk,
rechters had aangesteld.
Ik heb gezorgd dat al uw vijanden u met rust laten.
De Heer kondigt u aan dat Hij voor u een huis zal oprichten.
Zo zullen uw huis en uw koninklijke macht altijd stand houden
uw troon staat vast voor eeuwig.'

Ver Zo spreekt de Heer.